

GAZİ ÜNİVERSİTELİ ÖĞRETİM ÜYELERİ DERNEĞİ 2009 YILI FAALİYETLERİ

21 Ağustos 2009 tarihinde Derneğimiz Yükseköğretim Kurulu Genel Kurulu'nun 21.07.2009 günü aldığı kararla üniversitelere giriş sistemini değiştirerek meslek liselerine farklı katsayı uygulamasına son veren işlemin yürütmesinin durdurulması ve sonuç olarak iptaline yönelik olarak Danıştay'a dava açmıştır.

07 Ağustos 2009 tarihinde Derneğimiz Üniversitemizin 25 Temmuz 2009 tarih ve 27299 sayılı Resmi Gazetede yayınlanmış ilanı ile 03 Ağustos 2009 tarih ve 27308 sayılı ilanı ile ilgili olarak basın açıklaması yapmıştır. Açıklamada; bu ilanlarla ilgili olarak basınımda çıkan haberlerin rahatsızlık yarattığı, akademik yükseltme ve atanma kriterlerinin uygulanmamasının düşündürücü olduğu, atamalarda kıdem, liyakat ve akademik birimlerin talepleri gibi ölçütlerin göz ardı edildiği, mevcut yönetimin eşitlik ve hakkaniyet ilkelerine dayalı bir yönetim anlayışı sergileyeceği ümit ve beklentisi içinde bulunduğu vurgulanmıştır.

10 Haziran 2009 tarihinde Derneğimizin Gölbaşı'nda gerçekleştirdiği geleneksel bahar yemeği üyelerimizin yoğun bir katılımıyla gerçekleşmiştir. Çok coşkulu ve eğlenceli geçen bu yemekte değerli öğretim üyelerimizin memnuniyetlerini dile getirmeleri yönetim kurulu olarak bizleri çok mutlu etmiştir. Sıcak, samimi ve nezih bir atmosferde gerçekleşen bu yemeğe katılan ve bu gecenin gerçekleşmesinde emeği geçen tüm öğretim üyelerimize çok teşekkür ederiz.

04 Haziran 2009 tarihinde Derneğimizin Yönetim Kurulu üyeleri olarak; Gazi Üniversitesi Mezunlar Derneğine yeni seçilen Yönetim ve Denetim Kurulu üyelerine bir nezaket ziyaretinde bulunulmuş ve Mezunlar Derneği Başkanı Ferhan ÖZKARA'ya Üniversitemiz ve öğrencilerimiz ile ilgili olarak yapacakları her türlü hizmetlerinde Öğretim Üyeleri Derneği olarak katkı sağlamaya hazır olduğumuz iletilmiştir.

17 Mayıs 2009 tarihinde Derneğimiz, Ankara'da bulunan bazı Üniversitelerin Öğretim Üyeleri-Elemanları Dernekleri birlikte koordineli olarak Cumhuriyet mitingine katılmıştır.

29 Nisan 2009 tarihinde Derneğimizin de içinde bulunduğu Ankara'da bulunan bazı Üniversitelerin Öğretim Üyeleri-Elemanları Dernekleri ile Tüm Öğretim Elemanları Derneği temsilcileri TBMM Başkanı Sayın Köksal Toptan'ı ziyaret etmişlerdir. Ziyarete; son dönemde, üniversite öğretim üyeleri ile rektörlere yönelik hukuk ve vicdan dışı uygulamalar, üniversitelerde hem bilimsel çalışma, hem de eğitim ortamında önemli bir huzursuzluk kaynağına dönüştüğü, bu uygulamaların, çok büyük özverilerle gelişen insan potansiyelini bünyesinde barındıran üniversitemizde bilim ve eğitim ortamında endişe ile izlenmekte olduğu, yabancılaşmaya yol açmakta ve bir hukuk devletinde en çok güvenilmesi gereken kurumlara duyulan güveni sarsmakta olduğu, bunların yanı sıra, YÖK tarafından her fırsatta yasaların öngördüğü uygulamaların dışına çıkılmaya çalışılması, üniversitelerdeki rahatsızlık ve huzursuzlukları bir başka boyuta taşımakta olduğu, Üniversitelerin kurumsal kimlikleri ve özellikleri ile özerkliklerinin hiçe sayılması ve yine üniversitelerin geleceğini doğrudan ilgilendiren konularda "yenileşme adına" yanlış kararların alınmasının da ayrı bir endişe kaynağı yarattığı ifade edilmiştir.

20 Nisan 2009 tarihinde Derneğimizin de içinde bulunduğu Ankara'daki bazı Üniversitelerin Öğretim Üyeleri - Elemanları Dernekleri ile Tüm Öğretim Elemanları Derneği (TÜMÖD) ortak basın açıklaması yapmıştır. Açıklamada; YÖK'ün son zamanlardaki karar ve uygulamalarının üniversitemizi çok ciddi sorunlarla karşı karşıya bıraktığı, bu sorunların dile getirilmesini, sorunlarla ilgili çözüm önerilerini ve üniversitemizde büyük sıkıntılara yol açabilecek hatalı uygulamalardan bir an önce vazgeçilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Ayrıca, gücünü siyasal iktidardan alan YÖK'ün, üniversite kamuoyuna danışma gereği görmeden aldığı kararlar arasında, üniversite öğretim üyelerine yönelik "zorunlu rotasyon" anlamına gelen son girişimi, üniversitemizde çok ciddi ve haklı tepkilere neden olduğu, Ülkemizin her köşesinde bulunan üniversitelerin "eğitim - öğretim ve araştırma" bakımından en yüksek standarda ulaşması, tartışmasız bütün öğretim üyelerinin ortak dileği olduğu, normal koşullar altında, demokratiklik, eşitlik ve gönüllülük temeline dayanarak yapılması gereken üniversitelerarası rotasyon uygulamasının, Atatürkçü yurtsever öğretim üyeleri tarafından onurla yerine getirilecek bir görev olduğu da dile getirilmiştir.

17 Nisan 2009 tarihinde ülkemizde yaşanan son gelişmeler üzerine Derneğimiz Hürriyet Gazetesinin 15. sayfasında "Kamuoyuna Duyuru" yayınlanmıştır. Duyuru'da; Çağdaşlaşma, Eğitim ve Özgürlük uğruna ömrünü adanmış bilim insanları olarak, dün olduğu gibi bugünde Atatürkçü, laik, demokratik, sosyal hukuk devletimizin sonsuza kadar yaşaması konusunda kararlılığımız bir kez daha vurgulanmıştır.

16 Nisan 2009 tarihinde Derneğimizin Yönetim Kurulu Üyelerimiz Prof.Dr. Necdet ÇEVİKER başkanlığında Başkent Üniversitesi Rektörlüğüne bir ziyarette bulunmuştur. Ziyarette; Rektör Yardımcıları Prof. Dr. Korkut ERSOY ve Prof. Dr. Mustafa KURU'ya, "Ülkemize alanlarında büyük katkılar sağlamış olan değerli bilim insanı Prof. Dr. Mehmet HABERAL'ı ve diğer gözaltındaki değerli öğretim üyelerini bir an önce aramızda görme isteğimiz iletilmiş ve kamu vicdanında büyük yara açan bu durumun telafisinin bir an önce gerçekleşmesini umut ettiğimiz vurgulanmıştır.

15 Nisan 2009 tarihinde Derneğimiz basın açıklaması yapmıştır. Açıklamada; Üniversitemiz, basın ve sivil toplum örgütlerinin demokratik toplum yapısının olmazsa olmaz üç kurumu olduğu vurgulanmış, ancak son zamanlarda demokrasinin varlığı ve işlerliğinin vazgeçilmezi olan bu kurumların hak etmedikleri ölçüde saldırıya uğramakta, yıpratılmaya çalışılmakta ve hatta pervasızca suçlamalarla demokrasi düşmanı ilan edilmekte olduğu dile getirilmiştir. Ayrıca, Gazi Üniversiteli Öğretim Üyeleri Derneği olarak Atatürk Türkiye'sinin son derece tehlikeli ve karanlık bir geleceğe doğru götürülmekte olduğu endişesi kamuoyuyla paylaşırken, tüm toplumu, demokrasiye saygılı tüm kurum ve kuruluşları, ülkemizin yarınları konusunda çok daha duyarlı olmaya çağırılmıştır.

AKADEMİK BÜLTEN

Cilt:7 No:1 Yıl: 2009

"AKADEMİK BÜLTEN"

Gazi Üniversitesi Öğretim Üyeleri Derneği Yayın Organıdır

KATSAYI DEĞİŞİKLİĞİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Doç.Dr. Kemal YILDIRIM - Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi

Son günlerde yazılı ve görsel basınımızda “Danıştay 8. Dairesi Başkanlığının YÖK’ün yükseköğretime girişte katsayı puanı uygulamasının kaldırılmasına ilişkin 21 Temmuz 2009 tarihli kararının yürütmesini durdurması” geniş bir şekilde yer almıştır. Basında yer alan haberlerden ve tartışma programlarından 8. Dairenin oy birliğiyle aldığı bu kararın ne anlama geldiğinin yeterince anlaşılacağı görülmektedir. Bu makalede dairenin verdiği kararın ana hatları ele alınacak olup, meslek lisesi öğrencileri/mezunları için neler getirip, neler götürdüğü somut verilerle değerlendirilecektir.

Danıştay 8. Dairesinin Kararı

Dairenin kararında; Anayasa'nın “Eğitim ve Öğrenim Hakkı ve Ödevi” başlıklı 42. maddesinde, kimsenin eğitim ve öğrenim hakkından yoksun bırakılmayacağı, öğrenim hakkının kapsamının kanunla tespit edilip düzenleneceğinin kurala bağlandığı, bu madde ile eğitim ve öğretimin genelliği ilkesinin benimsendiği, birey açısından bir hak, Devletin de asli görevi olduğunun belirlendiği kaydedildi.

Milli Eğitim Temel Yasası'nda, milli eğitim sisteminin genel ve özel amacı ile temel ilkelerinin belirlendiği, genel yapısının bu amaç ve ilkeler çerçevesinde oluşturulduğu vurgulanan kararda, 2547 sayılı Yükseköğretim Yasası'nın 45. maddesinde de ilköğretimi tamamlayan ve ortaöğretime girmeye hak kazanmış her öğrencinin, ortaöğretime devam etmek ve ortaöğretim imkânlarından ilgi, eğilim ve yetenekleri ölçüsünde yararlanmak hakkına sahip olduğunun belirtildiği ifade edildi.

Yasanın genel gerekçesine yer verilen kararda:

“Milli eğitim sistemimiz, örgün eğitimde, yönlendirme esasına dayalı kademeli geçişi öngören bir modelle örgütlenmiş olup, bu örgütlenme şekli eğitimin amacı ve temel ilkelerinin doğal bir sonucudur. Bu düzenlemeler ve örgütlenme şekli ile eğitim ve öğretim hakkının doğru ve etkin kullanımı hedeflenmiş, öncelikler belirlenmiştir. Eğitim ve öğretim hakkının herkese fırsat ve imkân eşitliği dâhilinde sunulabilmesi için ilgi, yetenek ve eğilimleri farklı olan bireylerin bu özelliklerine en uygun eğitim kurumlarına yönlendirilmesi amaçlanmıştır. Bireyler için güdülen bu amacın gerçekleştirilmesi ekonomik, kültürel ve sosyal beklenti ve ihtiyaçlardan bağımsız düşünülmemiştir. Bunun nedeni bireylerin kendi özelliklerine en uygun eğitim-öğretim kurumuna yönlendirilmesinin bireysel olduğu kadar toplumsal kazanım ve sonuçlarının bulunmasıdır.

Eğitim sistemimize yasa kurallarıyla kazandırılmış olan bu işleyiş şekli aynı hukuksal statüde olanlar arasında eşitlik sağlanması prensibinden hareket etmektedir.

Milli Eğitim Temel Yasası ile yeniden yapılandırılan eğitim sistemimizde, genel liselerle meslek liselerinin uygulanan program ve amaçları yönünden sahip oldukları farklılıklar gözetilerek, özellikle mesleki eğitimin milli eğitim sistemindeki yerinin ve işlerliğinin artırılmasını hedefleyen eğitim politikası doğrultusunda, ülkenin gelişen ve değişen ekonomik ve toplumsal gereksinimlerinin karşılanması için eğitim düzeyinin yükseltilmesi amaçlanmıştır. Bu doğrultuda, meslek liselerinde uygulanan eğitim-öğretim programı

öncelikle belirli mesleklere yönelik ara insan gücü yetiştirecek şekilde düzenlenmiştir. Genel liseler açısından ise böyle bir durum söz konusu değildir.”

Yasanın genel gerekçesi ile ortaöğretimin amaç ve görevlerini belirleyen 28/2 maddesi ve “Yükseköğretime Geçiş” başlıklı 31. maddesi birlikte değerlendirildiğinde, ortaöğretim kurumlarının farklılaşan eğitim öğretim programlarının ilgisine getirisinin ne olduğunun belirginlik kazandığı ifade edilen kararda, “Yasada, ortaöğretim kurumlarının, öğrencileri yükseköğretime veya hem mesleğe hem de yükseköğretime hazırlayacağı kuralına yer verilmekle bu farklılaşmanın ilgisine yönelik sonuçları ortaya konulmuştur. Böylece kuruluş amaçları doğrultusunda oluşturulan eğitim-öğretim programları ile genel liseler yükseköğretime, meslek liseleri hem mesleğe hem de yükseköğretime hazırlayan öğretim kurumları olarak eğitim sistemimizde yerini almış bulunmaktadır” denildi. Yasa maddesinde, yükseköğretimden yararlanma hakkını belirleyen kural ile 28/2. maddesinde yer alan kuralın paralel bir düzenlemeyi içerdiği ifade edilen kararda, şu tespitler yapıldı:

“Öğrencilerin eğitimlerinin son basamağını oluşturan yükseköğretimden yararlanma hakkını elde ettiklerinde seçecekleri yükseköğretim kurumunun da sistemin bütünlüğü ve devamlılığını bozmayacak şekilde ortaöğretimde seçtikleri alana uygun olması gerekliliği yasanın öngörüsüdür.

Eğitim ve öğretimin her kademesinden bir bütün olarak yararlanma hakkının doğru ve etkin kullanımı için Yasada belirlenen Milli eğitimin temel ilke ve hedeflerine uygun olarak ilköğretimden başlayarak ortaöğretimde de devam edecek şekilde öngörülen alanlara ilişkin yönelme, Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Sınıf Geçme ve Sınav Yönetmeliğinde düzenlenmiş, bu seçimin olası yanılgıları da Milli Eğitim Bakanlığı Ortaöğretim Kurumları Öğrenci Nakil ve Geçiş Yönergeleri ile ortadan kaldırılmaya çalışılmıştır. Böylece sistem, öğrencilerin kendilerine en uygun eğitim öğretim kurumundan yararlanması amacıyla kendi içinde her türlü çözümü üretmektedir.

Bu nedenle, ortaöğretim kurumlarının belirlenen niteliği ve bu kurumlardan yararlanma hakkının kullanımı için öngörülen düzenleme ile ulaşılan sonuçta ilgililerin hukuksal statüleri birbirinden farklı olmaktadır. Bir başka anlatımla, fırsat ve imkân eşitliğinin ruhuna ve amacına uygun olarak yönlendirme suretiyle kademelerden geçerek verilen haklardan eşit olarak yararlandırılmış olan bireylerin, bu eğitim kurumları içinde seçtikleri okul ve alan nedeniyle elde ettikleri hukuksal statünün farklı olması da kaçınılmazdır.”

Dairenin kararında, 1999 yılından itibaren uygulamaya konulan sınav sistemindeki farklı katsayı uygulaması kararına karşı açılan davaların, “bu uygulama ile ortaöğretimde başarılı olan öğrencilerin ve eğitim kurumlarının gerçekleştirdikleri düzeyin ayrı bir değerlendirme kapsamına alınarak eşitsizliğin önlenmesi ve öğrencilerin kendi ilgi, bilgi ve yeteneklerine göre yeni bir eğitim yaşamına geçirilmesi yoluna gidildiği, böylece öğrencilerin okul ve alan seçimi sonucu oluşturdukları birikimlerinin farklı katsayılar uygulanmak suretiyle adil bir değerlendirmeye tabi tutulmasının amaçlandığı” gerekçesi ile Danıştay 8. Dairesin’ce reddedildiği ve bu kararların, Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu tarafından da onandığı hatırlatıldı.

Böylece, genel veya meslek liselerinden oluşan ve öğretim sürecinin ikinci kademesini oluşturan ortaöğretim kurumlarına başlama, devam etme ve yükseköğretim kurumlarından yararlanma konusunda yargı kararlarıyla da istikrar kazanmış bir sistemin yerleştirildiğine işaret edilen kararda, şöyle devam edildi:

“Dava konusu kararın 4. maddesindeki düzenleme, 2547 sayılı Yasa'nın 45. maddesinde yer alan kuraldan kaynaklanmakta olduğundan, şimdiye kadar uygulamanın bu şekilde devam ettirilmesine karşın, bu madde ve kararın 5. maddesindeki puanlama sistemi, 3. maddeye dayandırılmış olduğundan, hukuki geçerliliğinden söz etmeye olanak yoktur.”

Kararda; “Bu durumda, dava konusu kararın 3, 4. ve 5. maddelerinin, dayanağı yasa hükümlerine aykırı olduğu gibi eğitim sisteminin, hukuka uygun oldukları istikrar kazanmış yargı kararları ile de ortaya konulmuş olan amaç ve ilkelerine, hukuka ve hakkaniyete uygun olmadığı, dava konusu kararın uygulanması halinde ise telafisi güç ve imkânsız zararlar oluşacağı da açıktır” denildi. Kararın gerekçesinde, herkese eşit bir katsayı uygulamasıyla, farklı hukuki statüdeki öğrencilerin aynı konumda değerlendirilmesi sonucu anayasal eşitlik kuralı ile çelişkili bir durum yaratıldığı, bu uygulamanın, hukuksal statüsü farklı olanları eşit koşullara tabi kılarak hak kaybı ve ihlaline sebep olacağı belirtildi.

Bu kararda, YÖK kararının 3. maddesinde, yerleştirme puanlarının hesaplanmasında AOBP'nin 0,15 katsayı ile çarpılacağı, 4. maddesinde, adaylardan öğretmen lisesi veya meslek lisesi mezunu olanların kendi alanlarındaki programları tercih etmeleri halinde AOBP'nin 0,06 ek katsayı ile çarpımı sonucunda bulunan değer, 3. maddeye göre hesaplanan yerleştirme puanına ekleneceği, 5. maddesinde de, meslek lisesi mezunu adayların ek puanla girebildikleri kendi alanlarındaki her program için bir (LYS) puanı türünün yanı sıra bir de (YGS) puan türü belirleneceği, meslek lisesi mezunu olup olmadığına bakılmaksızın adayların bu programlara yerleştirilmesinde bu iki türden puanların büyük olanının esas alınacağı düzenlenerek yeni katsayı ve hesaplama yöntemlerinin kabul edildiği hatırlatıldı.

Davalı YÖK'ün, “mesleki ve teknik liselerden mezun olan öğrencilerin yükseköğretime yerleştirilememe kaygılarının azaltılması ve mesleki ve teknik liseleri tercih edilebilir hale getirme amacıyla bu kararın alındığını” ileri sürdüğü belirtilen kararda, şu ifadelere yer verildi:

“Kendi alanında bir yükseköğretime yönelen mesleki ve teknik lise mezunlarına önceki uygulama ile ek puan verildiğinden, katsayı uygulaması bakımından giderilmesi gereken bir hukuka aykırılıktan söz etme olanağı bulunmamaktadır. Meslek liselerinin kuruluş amacı ve milli eğitim sisteminin örgütleniş ve işleyiş şekli dikkate alındığında bu okullarda verilen eğitimin öncelikli hedefi, ilgilileri bir meslek sahibi yapmaya yönelik olup, devam etmek istedikleri yükseköğretim kurumlarının da yöneldikleri eğitime uygun olması gerekmektedir. Bu nedenle mesleki eğitimin özendirilmesi ile katsayı uygulamasının kaldırılması arasında mutlak anlamda bir sebep sonuç ilişkisinin varlığından söz edilmesi mümkün değildir. Mesleki ve teknik eğitimin özendirilmesinin, eğitim kalitesinin arttırılmasına, ülkenin istihdam politikasına, ekonomik, sosyal ve kültürel beklentilerine göre bu okullardaki eğitimin yeniden yapılandırılması gibi başka kriterlerle sağlanabileceği açıktır.

Danıştay 8. Dairesinin kararında, davalı idarenin, “Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planında yer alan ilkelerin dava konusu kararla hayata geçirildiği” savunmasını yaptığı da ifade edilerek, “Kalkınma planlarında tespit edilen hedeflerin, ilgili alanı düzenleyen mevzuatı oluşturan ilkelerle çelişmemesi gerekir. Bu bakımdan dava konusu kararın da eğitim sisteminin öngördüğü diğer ilkelerle çelişmemesi, sistemin uyumunu ve bütünlüğünü bozmaması, eğitim-öğretim hakkından yararlanma koşullarını ihlal etmemesi gerekir. Yani, milli eğitim alanındaki bir ilkenin hayata geçirilmesi için yapılan düzenleme, milli eğitimin temel ilkelerinin etkisiz kalmasına sebep olmamalıdır” denildi.

Mesleki ve Teknik Eğitimin Değerlendirilmesi

Mevcut yürürlükte olan farklı katsayı uygulamasında; meslek lisesi öğrencisi/mezunu, mesleki alanından başka alanı tercih ettiğinde AOBP 0,3 ile çarpılıyordu, bu aday eğer kendi alanında yükseköğretim görmeyi tercih ederse AOBP 0,8 ile çarpılıyor ve ayrıca bir kez de 0,24 ile çarpılıp adaya ek puan veriliyordu. Meslek lisesi öğrencilerine uygulanan bu farklı katsayılarla verilen ek puana rağmen öğrencilerin çok küçük bir kısmı (yaklaşık %2-3'ü) kendi alanlarında 4 yıllık bir yüksek öğretim programına yerleşebilmektedir. Yapılmak istenen bu değişiklikle, meslek lisesi öğrencilerinin kendi alanlarında 4 yıllık bir yüksek öğrenimden mahrum kalacağı açıkça görülmektedir.

Bu eşitsiz durumu ortadan kaldırmayı hedefleyen Talim Terbiye Kurulu YÖK'ün üniversitelere giriş sistemini değiştiren kararına paralel olarak tüm liselerin haftalık ders çizelgelerini yeniledi. Yeni ders çizelgelerinde genel liselerin haftalık ders saatleri toplamı 30 saat ile sınırlı iken meslek liselerinde bu durum haftalık toplam 40 saate çıkarılmıştır. Genel ve meslek liselerinin yeni ders programlarına göre OSYM tarafından yapılan üniversite giriş sınavı kapsamında değerlendirildiğinde; yeni katsayı değişikliğinin meslek lisesi öğrencilerine yeterli katkıyı sağlayıp sağlamayacağı konusu aşağıda ele alınmıştır.

Kurulun düzenlemesinde, genel liselerin 4 yıllık eğitim süresince aldığı sayısal derslerin toplamı (matematik, geometri, fizik, kimya, biyoloji) yaklaşık 1500 saat, sözel derslerin toplamı ise (coğrafya, tarih, edebiyat, felsefe) yaklaşık 670 saat civarındadır. Meslek liselerinin ise sayısal derslerinin toplamı yaklaşık 390 saat civarındadır, fakat yeni ders programına göre öğrencilerin 10, 11. ve 12. sınıflarda 6 saat seçmeli ders hakkını sayısal ağırlıklı derslerde kullandığı düşünülürken en fazla 500 saat civarında ders almış oluyorlar. Bu durumda, meslek lisesi öğrencisinin alabileceği maksimum sayısal ağırlıklı derslerin genel toplamı $390+500=890$ saat civarındadır. Meslek liselerinin sözel ders toplamı ise yaklaşık 450 saat civarındadır. Sonuç olarak, genel liselere oranla meslek liselerinin haftalık ders yükü toplamı %25 (40 saat) daha fazla olmasına karşın sayısal ve sözel ders saatleri toplamı genel liselere göre oldukça düşüktür. Bu durum üniversite giriş sınavında imam hatip ve teknik liseler dışındaki meslek lisesi öğrencilerinin başarı şansını olumsuz yönde etkileyebilir. Çünkü 2006 yılında yapılan bir değişiklik ile meslek liselerinin yaklaşık %7'sini oluşturan teknik liseler ve yaklaşık %12'sini oluşturan imam hatip liselerinde genel liselerin programında yer alan derslerin tamamı zorunlu kılınmıştır. Bu uygulama ile meslek liseleri arasında da eşitsiz, adil olmayan bir durum ortaya koyulmuştur. Ayrıca, tüm liselerin 9. sınıflarında dersler ortak, fakat 10, 11. ve 12. sınıflarda ise farklıdır. Genel liselerde üniversite sınavına yönelik tüm dersler 4 yıllık periyotta dengeli dağılırken, meslek liselerinde ise ağırlıklı olarak 9. sınıfta yoğunlaşmaktadır. Bu durumda meslek lisesi öğrencilerinin 10, 11. ve 12. sınıflarda ağırlıklı olarak meslek dersleri görmeleri neticesinde sınavda yeterli başarıyı gösteremeyecekleri de ortadadır. Ek puanlarda kaldırıldığında; meslek liselerinden mezun olan çok az öğrenci 4 yıllık bir yüksek öğretim kurumunda orta öğretim okullarından aldığı mesleki eğitiminin devamını yapma şansı bulacaktır.

Mesleki ve teknik eğitim, genel liselere oranla ekonomik olarak daha masraflı ve zahmetli bir eğitim şeklidir. Her bir meslek lisesi öğrencisi için yapılan masraf (yaklaşık 3000TL) genel lise öğrencisi için yapılan masrafın (yaklaşık 1600TL) yaklaşık 2 katı kadardır. Bu durum yüksek öğrenime yönlendirmede esas teşkil etmektedir. Ülke ekonomisinin düzelmesi ancak kaynakların doğru kullanılmasıyla sağlanabilir. Buda, tasarım ve üretim gücünün temelini oluşturan çağdaş eğitim kurumlarıyla olur. Hemen her alanda bir mesleğe yönelik eğitim veren kurumların teşvik edilmesi ve desteklenmesinde yarar vardır.

Fakat nedendir bilinmez, bu okulların teşvik edilip desteklenmesi yerine kaderleriyle baş başa bırakılması, ayrıca YÖK'ün meslek liselerine “Teknik Öğretmen” yetiştirilen Mesleki ve Teknik Eğitim Fakültelerini kapatması oldukça düşündürücüdür. En azından kapatılan 27 fakülte içinden Mustafa Kemal Atatürk tarafından 1937 yılında kurulan adeta sanayileşmenin ve kalkınmanın sembolü olan geçmiş yıllarda döneminin Cumhurbaşkanı tarafından öğrencilerine diplomalarının verildiği Gazi Üniversitesinin bünyesinde yer alan “Teknik Eğitim Fakültesi” ile “Mesleki Eğitim Fakültesi”nin kapatılması yerine bu fakültele ait derslik, laboratuvar ve uygulama atelyelerinin en yeni teknolojilerle donatılarak eğitim kalitesinin çağdaş uygarlık düzeyinin üzerine çıkarılması gerekirdi. Bu kurumların yerine kurulan yeni fakültelerin vizyonu ve misyonu farklıdır, meslek okullarına “Teknik Öğretmen” yetiştiren bu fakültelerin boşluğunu dolduramazlar.

Sonuç olarak; 01 Ocak 1882 yılında kurulan Sanayi-i Nefise Mektepleriyle yaşıt ülkemizin kalkınmasında önemli roller üslenmiş olan bu meslek okullarının bu eğitim politikalarıyla önce cazibesinin ortadan kaldırılarak etkisizleştirilmesi, zaman içinde de içleri boşaltılarak kapatılması söz konusu olacaktır.

Özetle, eğitimde fırsat ve imkân eşitliğini yaratmak ve ülkemizin üretim gücüne olumlu yönde katkı sağlamak için meslek lisesi mezunlarının farklı katsayıyla desteklenmesinde ve mühendislik fakültelerine de girebilmelerinin sağlanmasında büyük yarar vardır.

KAYNAKLAR

1. Danıştay 8. Dairesinin 20 11 2009 tarihli katsayı farkının yürütmesini durdurma kararı.
2. Habertürk.com sitesinde yer alan katsayıyla ilgili 26 11 2009 tarihli haber.
3. OSYM'nin web sitesinde yayınladığı ilgili istatistikî veriler.
4. Milli Eğitim Bakanlığının web sitesinde yayınladığı genel ve meslek liselerine ilişkin ders çizelgeleri ve istatistikî veriler.

Değerli Öğretim Üyelerimiz,

Sizlere bültenimizin yeniden çıkmaya başladığını müjdelemek istiyorum. Derneğimizin web sayfasındaki giriş yazımda da belirttiğim gibi amacımız öncelikle üyemiz olsun veya olmasın tüm Gazi Üniversitesi Öğretim Üyelerinin mesleki onurunu ve özlük haklarını koruyup geliştirmek ve ayrıca akademik, sosyal, kültürel ve ekonomik alanlarda gereksinimlerinin karşılanmasına katkıda bulunmaktır.

Ancak, ülkemizdeki son endişe verici gelişmeler, düşüncelerimizi ve çalışmalarımızı zorunlu bir şekilde bu sorunlara yönelmemizi gerektirmektedir. Bu nedenlerle de dernek olarak kamu yayıncılığı da yapmak bir başka görevimiz olmalıdır diye düşünüyoruz. Endişelerimizi, düşünce ve isteklerimizi bu yolla da sizlere duyurmak için çaba göstereceğiz.

Önümüze çıkabilecek engelleri de yasal yollar çerçevesinde birlikte çalışarak sorunlarımıza çözüm bulabileceğimiz umut ve isteğini taşıyoruz.

Yeni kültürümüz olan “Demokratik Ortam” adı altında hedef seçememe, geleceğini planlayamama, sorumluluk almaktan kaçınma, çaba göstermeden bir takım şeyleri elde etme, kısa zamanda köşe dönme istekleri ile adeta özdeşleştik.

Bu günlerde Konfüçyus’un sözleri daha da güncel hale geldi. “Üstün insan konuşmadan eyleme geçer, sonra konuşur” ve “Karanlığa söveceğine bir mum yak” deyişleri özellikle aydın kesimde unutuldu veya tersine döndü.

Bu vurdumduymazlık, bananecilik belli ki topluma egemen olan siyasal kökenli baskılar nedeniyle ön plana çıkıyor.

Ülkemizin içinde bulunduğu durum, iç savaş ve bölünme sözleri, belirli bir medya kesiminin görüşü ve köşe yazılarıyla geleceğe olan umudumuzu ve güvenimizi sarsıyor, devamlı tekrarları içimizi karartıyor.

Sizleri bizimle birlikte olup bizi izlemeye, önerilerinizle ve yazılarınızla bizi desteklemeye ve ülkemize hep birlikte sahip çıkıp yarınlara daha güvenle Atatürk’ün aydınlattığı yolda yürümeye çağırıyorum.

Laik ve demokrat bireyler olarak yolumuz açık olacak ve hep var olacağız.

Prof. Dr. Necdet ÇEVİKER

Gazi Üniversiteli Öğretim Üyeleri Derneği
Yönetim Kurulu Başkanı

DEĞERLİ GAZİ ÜNİVERSİTELİ DOSTLARIM

Prof. Dr. Övsev DÖRTLEMEZ – Kurucu Yönetim Kurulu Başkanı

1995 yılında kurucuları arasında bulunduğum “Gazi Üniversitesi Öğretim Üyeleri Derneği”nin ilk başkanı olma gururunu 1998 yılına kadar taşıdım. Bu gurur devamlı artarak bugünde bir başka güzellikte devam ediyor.

1979 yılında AİTİA (Ankara İktisadi Ticari İlimler Akademisi) başkanı sayın Prof.Dr. Onur KUMBARACIBAŞI'nın Tıp Fakültesini kurmak üzere görevlendirdiği yedi öğretim üyesinden oluşan bizler çok büyük uğraşlarla 1982 yılında “Gazi Üniversitesi”nin doğuşunda çekirdek varlık olarak ayrı bir tat duyduk, onurlandık.

Kuruluşundan bugüne kadar çok büyük atılımlar yapan, Türkiye’deki pek çok yüksek öğretim kurumları arasında ilk sıralarda yer alan Üniversitemiz, eminim ki önümüzdeki yıllarda daha artan bir hızla zirveleri zorlayacaktır.

Ancak, bu arada eğitim ve öğretim sistemimizin gidişi beni ve benim gibi düşünen pek çok akademisyeni de her halde endişelendiriyordur.

İşe ortaöğretim kurumlarımızdan başlarsak, okulların yerini dershanelerin alması, çocuklarımızın Türk Dili ve Edebiyatımız, Tarihimiz, Coğrafyamız, Fen Bilimleri, Sosyal Bilimlerin yerine klişeleşmiş, belli kalıplara dökülmüş, çoktan seçmeli bir sistemin ürünü olarak yetişmelerini üzümlere izliyoruz. Milli eğitimimizde eğitim ve öğretim birliği terk edilmiş durumdadır.

Üniversite için gerekli olan alt yapı donanımından yoksun olarak yetişen binlerce gencimizin bir kısmı ÖSS sınavını kazanarak başladıkları yüksek öğrenimlerini de aynı ezberci çizgide sürdürerek mezun oluyorlar. İşin acı tarafı bu gençler mesleklerini yapabilmek için de yine dershanelerin yolunu tutarak TUS ve KPDS sınavlarının formüllerini ezberlemek zorunda bırakılıyorlar. Yıllarca dirsek çürüttükleri üniversitelerinin kendilerine veremediği ilim ve irfanı birkaç aylık dershanelerden parayla elde ediyorlar !

İşte bu sınavları da büyük bir başarı (!) ile kazanan üniversite mezunlarımız ülke sorunlarından habersiz, sorumluluk duygusundan yoksun, hiyerarşi ve deontoloji inceliğini bilmeden hayata atılıyorlar. Sistem böyle işlediği için onlara hiçbir suçlama ve kınama yapmaya hakkımız olmadığını düşünüyorum.

Adaletin, hukukun, yargı sisteminin yok edildiği bir ortamda Hukuk Fakültelerinden en ufak bir tepkinin gelmediği,

Sağlık sorunlarının tam bir keşmekeş içinde olduğu, Eczacılarımıza büyük darbelerin indirildiği şu günlerde Sağlık Bilimleriyle ilgili Fakültelerin öğrencisiyle, öğretim üyesi ve yönetimi ile çit çıkarmadığını yadırgamamız gerekiyor.

Bir tarım ülkesi olan Türkiye’mizin bugün tarımda dışa el açmasının, hayvancılığımızın yok olmaya yüz tuttuğu son yıllarda Veteriner ve Ziraat Fakültelerimizin suskunluğunun altında da bugünkü temelsiz, sorumluluk duygusu verilmemiş eğitim sistemimiz olduğunu düşünüyorum.

“Hayatta en hakiki mürşit ilimdir” diyen Atatürk Türkiye’yi de gençlere emanet etmişti. Bütün yüreğimle inanıyorum ki o gençlik hala var, yeter ki ehil ellerde Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusunda eğitilsinler, yetiştirilsinler.

İşte o zaman Atatürk’ün “Ey Türk gençliği (!), Birinci ödevin Türk bağımsızlığını, Türk Cumhuriyetini sonsuza dek korumak ve savunmaktır” sözleriyle gençliğe emanet ettiği Cumhuriyetimiz güvende olabilir.

MÜTEVELLİ HEYETİ YOLUNDA ÜNİVERSİTE DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Tülin OYGÜR – Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi

Prof.Dr. Yusuf Ziya ÖZCAN, YÖK Başkanlığına gelir gelmez girdiği her akademik ortamda rektörlük seçim usulünün değiştirileceğini ve gönüllerindeki modelin, rektörlerin mütevelli heyetleri tarafından seçilmesi modeli olduğunu anlatıyordu.

Konuyu takip eden akademisyenler, hali hazırdaki rektör atama yöntemini uygun bulmadığını defalarca beyan eden Cumhurbaşkanı Abdullah GÜL'ün ve YÖK Başkanı ÖZCAN'ın samimiyetine inanarak bu girişimin hemen başlatılacağını sanmışlardı. Fakat mevcut rektör belirleme yöntemini, T.C. Anayasası başta olmak üzere kanunlarla belirlenen yükseköğretimin şekil ve esasları doğrultusunda, adaylar arasından en uygun görüleni değil, yandaş olanı atamak gibi algılayan zihniyetin “biraz da biz tadalım” anlayışı konuyu bu günlere ötelemiş. Abdullah GÜL'ün Cumhurbaşkanı olmasından kısa süre sonra GÜL tarafından atanır atanmaz “bunun doğrusu mütevelli heyetleri oluşturup, rektörleri bunlara seçtirmektir, bunu da hemen yapacağız” diyen YÖK Başkanı ve artık tümüyle “yenilenmiş” olan YÖK Genel Kurulu, yeni kurulan devlet ve vakıf üniversiteleriyle birlikte 100'ün üzerinde rektör ataması sürecini gerçekleştirdiler. Rektör atamalarının tadını iyice çıkaran iktidar kurumları (sürecin içindeki tüm kurumlar artık iktidardaki kurumlar olmuştur) yavaş yavaş konuyu mütevelli heyetlerinin oluşturulması safhasına getirmeye başlıyorlar. YÖK, Y.Z.Özcan'dan önceki hiçbir dönemde olmadığı oranda rektör adaylarının aldıkları oy sıralamasını (tabii ki mevzuata uygun olarak) alt üst edebiliyor ama diğer yandan bu sistemi değiştirmeyi de şiar edinmiş gözüküyor. Cumhurbaşkanı Abdullah GÜL, kanunun kendisine verdiği yetkiyi (doğal olarak) kullanarak, YÖK'ün “özgün” sıralamasını da dikkate almayıp kendince en uygun bulduğu adayı rektör olarak atıyor ama hep mutsuz, hep mutsuz.

Aslında oy kullanan öğretim üyesinden, atamayı gerçekleştiren Cumhurbaşkanı kadar sürecin tüm uygulayıcıları için iyice sıkıntılı hale gelen bugünkü rektör belirleme yönteminin değişmesini herkes istiyor ve bekliyor. Bir anlamda rektör belirleme sürecinin iktidar kanadı (yeniden vurgulayalım: hükümet, Cumhurbaşkanı ve YÖK...) ile iktidar dışı kanadı (öğretim üyeleri) sistemin değişmesi yönünde hem fikir oldular. Nitekim son rektör atamalarının ardından, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Şükrü Hatun tarafından 2 Aralık 2009 tarihli Radikal gazetesinde yayımlanan Cumhurbaşkanı'na açık mektupta, rektör seçimlerinin bir anlamının kalmadığı belirtilmiş, üniversitelerin, YÖK'ün ve Cumhurbaşkanlığı makamının daha fazla zarar görmemesi için sistemin değişmesi kaçınılmazdır, denmiştir (1). Kritik olan nokta yeni sistemin nasıl olacağıdır.

SETA (Siyaset, Ekonomi ve Toplum Araştırmaları) Vakfı kendi sitesinde var olma amacını “ulusal, bölgesel ve uluslararası sorunlara yönelik çalışmalar yapmak, siyaset, ekonomi ve toplum-kültür alanlarında bilgi üretmek ve üretilen bilimsel bilgiyi sorun çözücü formüller halinde kamuoyuna sunmak” olarak açıklayan bir kuruluş. Başka kuruluşlarla ortak olarak Türkiye'nin ilgi alanı içine giren çeşitli konularda toplantılar da düzenlemekte. En son Ekim ayı içinde Stratejik İletişim Merkezi ve Alman Marshall Fonu ile birlikte düzenledikleri “Dünya Siyasetinde Ortadoğu” konulu panelde Başbakan R.T.ERDOĞAN da konuşmacı idi. İşte bu Vakıf adına, YÖK Başkan Danışmanlarından Prof. Dr. Talip KÜÇÜKCAN ve YÖK

Eğitim Komisyonu Danışmanı Yrd. Doç. Dr. Bekir S. GÜR tarafından Türkiye’de yükseköğretimin sorunları irdelendi ve Haziran 2009’da bir rapor olarak kamuoyuna sunuldu (2). ABD’den Çin’e kadar çeşitli yükseköğretim sistemlerinin incelendiği belirtilen raporda, rektörlerin belirlenmesi konusunda, rektör seçimlerinin doğrudan üniversitelere ve oluşturulacak mütevelli heyetlerine bırakılması gerektiği belirtiliyor. Raporda SETA Vakfının ortaya koyduğu –kendilerince bilimsel olan- bilgi son derece ilginç: “Türkiye’de üniversite özerkliği yanlış algılanmaktadır; üniversiteler özerklik adına halk tarafından seçilmişlerin tasarruflarını bütünüyle dışlamaktadırlar; bu nedenle üniversite mütevelli heyetlerinde halk tarafından seçilmişler ve üniversite dışından temsilciler bulunmalıdır; bu yolla, seçilmiş siyasiler ile üniversiteler arasında stratejik ortaklık oluşturulmalıdır”. Kasım 2002 ve özellikle Temmuz 2007 seçimlerinden sonra “seçilmiş” olmayı tüm hakların ve özgürlüklerin üzerinde söz sahibi olmakla bir gören zihniyet SETA Vakfında da ortaya çıkıyor ve özerk ve demokratik üniversite hayalleri kurulurken üniversitelerin işleyişinde milletvekillerinin de söz sahibi olmalarını isteyebiliyor!

Daha farklı bir bakış 2004 yılından verilebilir: İstanbul Bilgi Üniversitesi Kurucu ve Vakıf Başkanı Latif MUTLU ile Prof. Dr. Toktamış ATEŞ tarafından hazırlanarak Başbakanlık Müsteşarlığına sunulan bir raporda (Haziran 2004), üniversitenin bulunduğu ilin Valisi başkanlığında, Belediye Başkanı, Baş Savcı ve Kıdemli Hakimi, Garnizon Komutanı, Ticaret ve Sanayi Odaları Başkanları, vergi rekortmenleri, meslek kuruluşları temsilcileri, sivil toplum örgütleri temsilcilerinden oluşacak bir Seçici Kurul’un, topluma mal olmuş, o üniversite mensubu ile toplumun herhangi bir kesiminin temsilcisi olmayan, üniversiteye bağlı yapacak veya yaptıracak kişiler arasından üniversiteyi yönetmek üzere bir mütevelli heyeti belirlemesi; mütevelli heyetinin de bazı heyet üyeleri, öğretim üyeleri ve öğrenci temsilcilerinden bir komite oluşturması; komite tarafından araştırılan ve görüşülen rektör adayları arasından mütevelli heyetinin uygun bulduğu bir kişiyi sözleşmeli olarak ataması modeli önerilmiştir (3). ABD’deki başarılı üniversitelere atıfta bulunularak hazırlanan bu model, öğretim üyelerini ve öğrencileri de rektör belirleme sürecine katmakta fakat bu defa da siyasi iradeyi olmasa da para kaynaklarını (sermayeyi) üniversitenin “bir tanesi” yaparak merkeze taşımaktadır. Sermayenin erki karşısında bilimsel özerkliğin nasıl korunacağı tanımlanmayan bu ve benzeri önerilerden beş yıl sonra, “seçilmişler” sevdalısı neoliberal anlayış, siyasi iradeyi de üniversite içine sokmayı öneriyor.

Üniversiteler ise bahse konu rektör seçimleri başka ülke üniversitelerinin konusu imiş gibi, olaydan uzak, günlük işleriyle meşgul görünömdeler. Birkaç yıldır dillendirilen, son 2 yıldır YÖK Başkanı ve diğer karar-verici makamlar tarafından “vakti geldi” denilerek bilgi paylaşım ortamlarında “paylaştırılan” rektör seçim yönteminin değiştirilmesi konusunda şu ana kadar üniversitelerden iyi hazırlanmış kapsamlı bir öneri gelmediği gibi, derli toplu bir görüş de çıkmamıştır. Tam bu noktada Adıyaman Üniversitesi Tıp Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Cengiz YAKINCI’nın 23 Eylül 2009 tarihinde Adıyaman haber portalında çıkan “Üniversite Mütevelli Heyeti Kimlerden Oluşmalıdır?” başlıklı yazısına atıfta bulunmamak eksiklik olur (4). Yazısında mevcut sistemin, “seçim” kelimesinin sihri ile üniversiteleri yıllarca hırpaladığını, bu sistemin yerine rektörlerin mütevelli heyetleri tarafından seçilmesi gerektiğini belirten Prof. YAKINCI, üniversiteleri uyarıyor: “Üniversitelere asıl şimdi iş düşmektedir. ‘Üniversite mütevelli heyetleri nasıl oluşturulmalı?’ sorusuna acilen bilimsel çözümler üretmeliyiz. Aksi takdirde siyasiler bu soruya, üniversiteleri daha da siyasi hale getirecek çözümler üretecektir. O halde bilimsel çözüm mü arayalım? Yoksa siyasi çözüme

mi razı olalım? Üniversiteler bu konuda bir karar vermelidir.” Prof. YAKINCI açık açık tehlikeyi haber veriyor.

Tüm Öğretim Üyeleri Derneği (TÜMÖD) Başkanı Prof. Dr. Alpaslan IŞIKLI ise konuya ülke ve üniversite bütününden bakıyor ve temel sorunun “üniversiteyi sermayenin emrine veren neoliberal anlayışın hakim olmasında” yattığını ifade ediyor. Prof. IŞIKLI yükseköğrenimin tüm toplumsal güçlerden, özellikle de sermayeden bağımsız olması gerektiğini savunuyor ve çözümün üniversitelerin kendi kendini yönetmesinde bulunacağını, bilim özgürlüğünün ancak siyasal erkin müdahalelerinden ve paranın sultasından kurtulmuş bir üniversitede olanaklı olduğunu belirtiyor (5).

Pek çok üniversiteyi ziyaret ederek, öğretim üyeleri, yöneticiler ve öğrencilerle programlar yapan ve üniversite konularında “bir bilen” konumunda olduğu kabul edilen gazeteci Abbas Güçlü konuyla ilgili “Rektörler Nasıl Seçilsin?” başlıklı makalesinde herşeyden önce rektör adaylığına ciddi ölçütler getirilmesi gerektiğini, hatta her üniversitenin kendi misyon ve vizyonu doğrultusunda kendi adaylık ölçütlerini belirleyebileceğini belirtiyor ve adaylar arasından rektör seçiminin mezun, öğrenci ve çalışanlardan oluşacak bir seçiciler kuruluna bırakılmasını öneriyor (6).

Bu arada oldukça yeni yaşanan bir gelişme, YÖK’ün yükseköğretim kurumlarında danışma kurulları kurulması hakkında bir yönetmelik taslağını üniversitelere gönderip görüş sormasıdır (7). Taslak yönetmeliğe göre danışma kurulunda üniversite içinden rektör, dekanlar, meslek yüksekokulları koordinatörü, varsa TUBA üyesi olan öğretim üyeleri, daha önceki rektörler üye olarak yer alacak, rektör yardımcıları ve enstitü müdürleri gözlemci olarak bulunacaklar, bunlar dışında üniversitenin dış paydaşlarını temsilen o ildeki Sanayi ve Ticaret Odası başkanları veya temsilcileri, TMMOB’ne bağlı Meslek Odalarının başkanları, Üniversite Mezunlar Derneği başkanı, İl Millî Eğitim Müdürü ve diğer kamu kuruluşları içinden Valiliğin belirleyeceği diğer iki kurumun müdürü, paydaş sivil toplum örgütlerinden senatonun önereceği iki tanesinin başkanları, Belediye veya Büyükşehir Belediye Başkanı veya temsilcisi de danışma kurulu üyesi olacaklar. Danışma kurulunun başkanı rektör olacak, kurul çalışmalarının sekreteryası da rektörlük tarafından yürütülecek. Bu kurul, fiziksel ve yapısal konulardan üniversitenin gelişme stratejisine kadar her tür konuyu inceleyecek, tartışabilecek ve görüş bildirecek. Kurul kararları tavsiye niteliğinde olduğu halde üniversitenin ilgili kurullarında sunulacak değerlendirilecektir. Bazı akademisyenler, taslak yönetmelik halinde somutlaşmış olan bu girişimi üniversitelerin, patronların yönettiği ve piyasa koşullarına teslim olmuş ticarethanelere dönüştürülmesi olarak nitelemekte; danışma kurulları yoluyla siyasetin de üniversiteye gireceği ve neticede tüm hedefi kârlılık olan üniversite anlayışının özerk ve demokratik bir üniversiteyi hayal haline getireceği uyarısını yapmaktadır (8). TMMOB de, taslak yönetmelikte danışma kurulları içinde kendisine yer verilmiş olduğu halde “Özerk ve demokratik üniversite, üniversitenin bütün bileşenlerinin yönetim ve karar alma sürecine katılmaları ile mümkündür. İlgili yönetmelik taslağı ile oluşturulması düşünülen danışma kurulları özerk-demokratik bir üniversite anlayışının çok uzağındadır” açıklaması ile bu kurullarda yer almama kararını duyurmuştur (9).

Şüphesiz ki YÖK’ün önerdiği üniversite danışma kurulu, müteveli heyeti anlayışından farklı bir yapıdır ve işlevselliği de tartışmaya açıktır. Hatta açık söylemek gerekirse, inandırıcı bir yapı gibi de gözükmemektedir. Yine de üniversiteleri para ve iktidar hegemonyasına açık hale getirecek bir ilk adım veya bir “yoklama” niteliği de taşımaktadır. Üniversiteler, bugüne kadar YÖK aracılığıyla bağlantıda oldukları siyasi erk ve sermaye erki ile ilk defa bir mevzuat

çerçevesinde yüz yüze gelme sürecine geçmiş olacaktırdır. Yönetmelik taslağına bazı akademik çevrelerin gösterdiği bugünkü tepkinin, yarın ne şekil alacağına bağılı olarak süreç devam edecek ve müteveli heyetlerine uzanacaktır. Danışma kurullarının oluşturulması üniversite bünyesinde “allerjik tepkiye” yol açarsa, üniversitelerin müteveli heyetlerince yönetilmesinin yolunu açacak hukuksal düzenlemeler bir süre ertelenebilir; şayet üniversitelerde “allerjik tepki” gelişmezse, danışma kurullarının varlığı müteveli heyetleri için adeta “aşı” işlevini görecektir. Demek ki üniversiteler hazırdır; müteveli heyeti konusu rahat rahat devreye sokulabilir.

Neticede, ister müteveli heyeti ister danışma kurulu olsun, konu üniversiteye aittir. Üniversiteler bu konuya ne ölçüde ilgi gösterirlerse, çözüm o ölçüde doğru olacaktır.

KAYNAKLAR

- (1) Prof. Dr. Şükrü HATUN, 2 Aralık 2009 Radikal Gazetesi
- (2) SETA Vakfı: “Türkiye’de Yükseköğretim: Karşılaştırmalı Bir Analiz” 2 Haziran 2009
- (3) (<http://www.latifmutlu.com/projeler/RektorSecimleri.pdf>)
- (4) (www.adiyaman-haber.com) 23 Eylül 2009
- (5) Prof. Dr. Alpaslan IŞIKLI, “Nasıl Bir Üniversite?”, Atatürkçü Düşünce Derneğı, Güncel Makaleler
- (6) Abbas GÜÇLÜ, 29 Ekim 2008 Milliyet Gazetesi
- (7) Yükseköğretim Kurulu Başkanlığının 25/09/2009 tarih ve 4860 sayılı yazısı
- (8) (www.evrensel.net) 14 Ekim 2009
- (9) (www.politeknik.org.tr) 30 Ekim 2009